

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 219/2014
03.04.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Д.Г., због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Д.С., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву К бр.127/11 од 10.06.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 4800/13 од 13.11.2013. године, у седници већа одржаној 03.04.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окр. Д.Г., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву К бр.127/11 од 10.06.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 4800/13 од 13.11.2013. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Краљеву К бр.127/11 од 10.06.2013. године окр. Д.Г. оглашен је кривим због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од четири године и због продуженог кривичног дела злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 2. у вези става 1. тачка 3. у вези члана 61. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од две године, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 5 година и 6 месеци у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 22.06.2010. до 10.12.2012. године.

Одлучујући о жалбама Вишег јавног тужиоца у Краљеву, окривљеног и његовог браниоца, Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Кж1 4800/13 од 13.11.2013. године, делимичним уважавањем жалби окривљеног и његовог браниоца преиначио првостепену пресуду у делу одлуке о казни тако што је окривљеном, за кривично дело из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ, утврдио казну затвора у трајању од 3 године, а за кривично дело из члана

238. став 2. у вези става 1. тачка 3. у вези члана 61. КЗ, казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци, па га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од 4 године, са урачунавањем времена проведеног у притвору, док је у преосталом делу жалбе окривљеног и његовог браниоца као и жалбу Вишег јавног тужиоца у Краљеву одбио као неосноване и првостепену пресуду у непреиначеном делу потврдио.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окр. адвокат Д.С. поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона – члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји, обе пресуде укине и предмет врати Вишем суду у Краљеву на поновни поступак и одлуку.

Након што је примерак захтева, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву поднетом због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП не опредељује конкретно ни једну од повреда закона таксативно наведених у члану 485. став 4. ЗКП, међутим, из образложења захтева и навода да је окр. Д.Г. оглашен кривим и осуђен за кривично правне радње које не представљају кривична дела, затим да је два пута оглашен кривим и осуђен за исте радње идентично описане и у тачки 1. и у тачки 2. изреке првостепене пресуде, као и да је осуђен за кривично дело из члана 234. КЗ које није постојало у време предузимања предметних радњи, произилази да се захтевом указује на повреде закона из члана 439. тачка 1. и 2. ЗКП. Осим тога, наводом да је првостепени суд прекорачио оптужбу јер је окривљеном ставио на терет да је прибавио износе веће од оних који су му оптужбом стављени на терет, бранилац указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд је испитао у смислу одредбе члана 604. став 1. ЗКП, па је нашао да се неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца окр. Д.Г. указује на повреде закона из члана 439. тачка 1. и 2. ЗКП и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП, односно на повреде закона из члана 369. тачка 1. и 3. ЗКП и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 8. ЗКП важећег у време доношења првостепене пресуде ("Службени лист СРЈ", бр. 70/01 и 68/03 и "Службени гласник РС", бр. 58/04 ... 76/10).

Исте повреде закона истицане су и у жалбама изјављеним против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде (страна 3 последња два става, страна 4 став 3 и 4, страна 11 последња два става, страна 12 став 1 до 4) о томе дао довољне и јасне разлоге које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на њих упућује.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Драгана Вуксановић, с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић, с.р.